

Helga Zepp-LaRouche taler ved Raisina Dialog i Indien

Men den indiske ungdom kan også lade sig inspirere til at påtage sig, som deres egen mission, at deltage i den økonomiske transformering af Sydvestasien og Afrika, og på denne måde blive en del af skabelsen af en fremtid for hele menneskeheden.

Virkeliggørelsen af et sådant udviklingsperspektiv er den eneste måde, hvorpå flygtningekrisen kan afsluttes og Europas og USA's økonomier kan genoplives, og hele Asien kan udvikles.

Download (PDF, Unknown)

Eurasien har planer om global udvikling; NATO har planer om global ødelæggelse

2. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – I dag talte Helga Zepp-LaRouche ved en konference i New Delhi, hvor hun opfordrede til, at Indien, Kina og Rusland gik sammen, forhåbentlig sammen med endnu andre, om at forlænge Silkevejsprocessen ind i Sydvestasien og Nordafrika, som det eneste middel til at redde verden fra den overhængende trussel om en atomkrig.

»Den nye aftale mellem USA's udenrigsminister Kerry og Ruslands udenrigsminister Lavrov«, sagde fr. LaRouche, »der omfatter en våbenstilstand for Syrien, har potentialet til at ændre spillet i hele den strategiske situation, under forudsætning af, at især Kina, Rusland og Indien omgående arbejder sammen med landene i Sydvestasien om at gennemføre et omfattende opbygningsprogram, ikke alene for de krigshærgede lande Syrien, Irak og Afghanistan, men for hele regionen, fra Afghanistan til Middelhavet, og fra Kaukasus til Den persiske Golf. Med præsident Xi Jinpings besøg i regionen – til Iran, Egypten og Saudi-Arabien – er denne forlængelse af Silkevejen nu på bordet.

Alligevel finder der en hastig eskalering mod global krig sted. Dette kunne ikke fastslås med større tydelighed end i den sindssyge erklæring, som general Philip Breedlove, kommandør over NATO og den amerikanske kommando i Europa, aflagde for den amerikanske senatskomite for væbnede styrker i tirsdags. Breedlove sagde, at det amerikanske militær i Europa må være forberedt til at »punktere« Ruslands regionale forsvar og til en »hurtig forstærkning« af tropper, der bevæger sig mod øst i tilfælde af en konflikt. »Rusland har skabt et meget fortættet mønster af 'A2-AD', eller 'Anti-Adgang og Adgang Forbudt-område' (Anti-Access, Area Denial) ... Vi må investere i de evner og kapaciteter, der giver os mulighed for at gå ind i et A2-AD-område.«

Bemærk, at denne angivelige truende forsvarsevne, som russerne har, og som Breedlove ønsker at »punktere«, befinder sig inden for Ruslands egne grænser – dvs., at Breedlove åbenlyst taler om en invasion af Rusland. Lyndon LaRouche responderede, at der var noget alvorligt i gang, at de forsøger at fremprovokere en krig, »men de får måske ikke, hvad de forventer«.

Denne åbenlyse trussel om global krig står i skarp kontrast til aftalen om en våbenhvile i Syrien, der holder nu på femte dag – netop pga. direkte samarbejde mellem det amerikanske og

det russiske militær! Og i dag vendte den amerikanske astronaut Scott Kelly tilbage til Jorden, efter 340 dage i rummet, som en af de få, tilbageværende helte fra resterne af det amerikanske, bemandede rumprogram – i et russisk rumfartøj!

Faktum er, at briterne er desperate. Hele den transatlantiske finansielle struktur er klar til at bryde sammen – den kan ikke overleve spekulationsboblens kollaps, som nu spreder sig i hele Europa og har kurs mod Wall Street. Og, bemærkede LaRouche, briterne ved, at, hvis Putin fortsætter, som han gør i dag, så er Det britiske Imperium færdigt.

Dette er en situation, hvor vi må være parat til at føre Amerika tilbage til mental tilregnelighed, baseret på de principper, som Helga fremlagde i dag i New Delhi.

Foto: USA's udenrigsminister John Kerry taler med Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov den 11. februar, 2016, inden et bilateralt møde, med fokus på Syrien, forud for Sikkerhedskonferencen i München.

**Video: Den Asiatiske
Infrastruktur**

Investeringsbank (AIIB) præsident Jin Liquns tale i København den 2. marts 2016

Redrawing the Global Financial Map – Jin Liqun President of the Asian Infrastructure Investment Bank

“How Can the Asian Infrastructure Investment Bank Contribute to Economic Development and Integration in Asia? What is in it for Europe/Denmark?”

Meeting arranged by Copenhagen University’s Asian Dynamics Initiative, Asia Research Centre, and Copenhagen Business School.

Question by Tom Gillesberg, chairman of The Schiller Institute in Denmark at ??

Link til København Universitets side om mødet.

**Mulighed for fred i Syrien.
EIR’s Jeffrey Steinberg
forklarer,
hvordan våbenhvilen kom i**

stand, og hvad der må til for at den bliver varig

LPAC fredags-webcast 26. februar 2016, dansk oversættelse.

Hvis man derfor sluttelig ønsker, at den syriske fredsaftale skal blive en succes, altså holde, så må man, ud over det presserende nødvendige behov for en Marshallplan/Landbro-hjørneste for at sikre, at freden er varig, også fjerne Obama. Og man må bringe det britiske imperiesystem til fald.

Der findes muligheder for en erstatning, men disse erstatninger vil kun ske, når Obama er blevet fjernet af reelle forfatningsmæssige grunde, og på det tidspunkt, hvor Det britiske Imperium har fået en reglementeret begravelse.

Download (PDF, Unknown)

**RADIO SCHILLER den 29.
februar 2016:
Kun Silkevejen kan få
våbenhvilen i Syrien til at
holde**

Med formand Tom Gillesberg

En Fredsplan for Sydvestasien. Af Helga Zepp-LaRouche. EIR Pressemeddelelse for udgivelse af den arabiske udgave af »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«

The English and Arabic version is below the Danish.

På et tidspunkt, hvor flygtningekrisen truer med at blive til en hidtil uset humanitær krise, og som sprænger Den europæiske Unions sammenhængskraft og endda muligvis selve dens eksistens i stumper og stykker, er en vision om håb for udvikling af Sydvestasien og Afrika den eneste måde, hvorpå situationen kan vendes til det bedre. På et tidspunkt, hvor den transatlantiske verdens finanssystem står umiddelbart foran at krakke, er udviklingsperspektivet for en genopbygning af Mellemøsten og resten af Sydvestasien til at udgøre en bro mellem Asien, Europa og Afrika den eneste drivkraft for økonomisk vækst, der kan forhindre Europa og USA i at synke ned i kaos.

På dette programs virkeliggørelse beror således hele menneskehedens skæbne.

28. februar 2016 – Den arabiske version af EIR's

specialrapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, i sin fulde udstrækning, er nu færdig og klar til udgivelse og distribuering. Den 400 sider lange rapport (med et appendiks del 6 om Sydvestasien, der omfatter *EIR's Projekt Fønix: En genopbygningsplan for Syrien*) er blevet oversat af Hussein Askary (med færdigt layout af Ali Sharaf), og »Den Nye Silkvejs-lady«, alias Helga Zepp-LaRouche, har på smukkeste vis skrevet forordet, som følger:

En Fredsplan for Sydvestasien

Af Helga Zepp-LaRouche

Washington, D.C., 26. februar 2016

Det er muligvis et udslag af et lykkeligt sammentræf eller af Forsynets indgriben, at den arabiske oversættelse af rapporten om Verdenslandbroen udkommer netop nu, hvor udsigten til en våbenhvile i Syrien er ved at blive en realitet. Overenskomsten mellem den amerikanske udenrigsminister John Kerry og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov har et potentiale til at bringe den fem år lange krig, der har kostet hundreder tusinder af mennesker livet, til en afslutning. Men i betragtning af de enormt komplekse omstændigheder i regionen bør det også stå klart, at en blot og bar kontrakt om at standse kampene vil være for skrøbelig til at vare ved og overleve nye provokationer fra de samme kræfters side, der oprindeligt var ansvarlige for krigen.

Den eneste måde, hvorpå en varig fred kan garanteres, er den omgående iværksættelse af en omfattende udviklingsplan for hele Sydvestasien, med en udviklingsplan for integreret infrastruktur; en plan, der ikke alene genopbygger krigens ødelagte byer og landsbyer, men som anviser en langt mere fundamental fremgangsmåde for atter at forvandle denne region, der engang var en af den menneskelige civilisations vugger, og som på forskellige tidspunkter i historien var hjemsted for

tidens mest fremskredent udviklede kulturer, til en af verdens mest avancerede. Målet må være at udløse regionens folks kreativitet og bringe deres produktivitet op på samme niveau som Europas, USA's eller Kinas.

Dette er absolut muligt, og i særdeleshed, fordi Ruslands og Kinas samarbejde repræsenterer magtfulde naboer, der, sammen med lande i regionen, kan udvirke denne udvikling. Hvis de udviklingsprojekter, som foreslås i rapporten, i bogstavelig forstand bliver gennemført med start fra i morgen, således, at udbyttet ved fred bliver synligt for alle parter i regionen, så kan våbenhvilen i Syrien og gennemførelsen af det, man kunne kalde en Silkevejs-Marshallplan, dog uden denne betegnelses tilknytning til en kold krig, blive en agent for et nyt scenarie for hele verden.

På et tidspunkt, hvor flygtningekrisen truer med at blive til en hidtil uset humanitær krise, og som sprænger Den europæiske Unions sammenhængskraft og endda muligvis selve dens eksistens i stumper og stykker, er en vision om håb for udvikling af Sydvestasien og Afrika den eneste måde, hvorpå situationen kan vendes til det bedre. På et tidspunkt, hvor den transatlantiske verdens finanssystem står umiddelbart foran at krakke, er udviklingsperspektivet for en genopbygning af Mellemøsten og resten af Sydvestasien til at udgøre en bro mellem Asien, Europa og Afrika den eneste drivkraft for økonomisk vækst, der kan forhindre Europa og USA i at synke ned i kaos.

På dette programs virkeliggørelse beror således hele menneskehedens skæbne.

Den arabiske *EIR*-rapport kan bestilles (kun i papirudgave) gennem *EIR* News Service og alle internationale institutioner, der er associeret med LaRouche-bevægelsen, herunder Schiller Instituttet i Danmark.

The English and Arabic version pdf. of
A Peace Plan for Southwest Asia
by Helga Zepp-LaRouche.

EIR press release in English and Arabic on the occasion of
the release of the arabic version of "The New Silk Road
Becomes the World Land-Bridge."

(The English, Arabic, and Chinese versions of the report are
available from The Schiller Institute in Denmark at: +45 53 57
00 51 or +45 35 43 00 33, or si@schillerinstitut.dk

Download (PDF, Unknown)

Vores mission: »Vi må være helliget til kreativ opdagelse«

*28. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Alle dele af
planeten konfronteres nu med valget mellem to konkurrerende
stemmer. »Spørgsmålet drejer sig om krisen«, erklærede **Lyndon
LaRouche skarpt under sin dialog med Manhattan-projektet den
27. feb.** »Vil du dø, eller vil du leve? Det er de to stemmer.«*

Halvdelen af menneskeheden – BRIKS og de hermed allierede
lande, under anførsel af Rusland og Kina – har allerede valgt
at leve og tilbyder at være med til at redde resten af
planeten. Den transatlantiske sektor har indtil videre valgt
at dø. Hvilken anden betydning kunne det have, fortsat at
tolerere Wall Street og tillade den onde dræber Obamas
tilstedeværelse i Det Hvide Hus? Hvilken anden betydning kunne
det have, fortsat at tolerere den aktuelle farce omkring valg
af præsidentkandidater, og tillade, at tidligere produktive

arbejdere dræber sig selv i rekordstort antal, med narko, alkohol og direkte selvmord? Hvad med ødelæggelsen af NASA og den kreative, missionsorienterede anskuelse, det repræsenterede?

Den russiske præsident Putins intervention med en flankoperation i Syrien og den bredere, regionale situation, med begyndelse i september 2015, har på dramatisk vis omformet hele geometrien i de globale anliggender. Obama er mod sin vilje blevet banket ind i et samarbejde med Rusland om den aktuelle våbenhvile i Syrien, der fortsat holder under det amerikanske og russiske militærs voksende koordination. Dramatiske, positive forandringer finder sted i Iran, Egypten og andre nationer, der har valgt at alliere sig med BRIKS-udviklingen. Og befolkningen i USA – på trods af en årtier lang, britisk fordummelsesproces ind i pragmatisme, og som nu er ved at kvæles af et valgcirkus – responderer med uvant optimisme til LaRouche-bevægelsens mobilisering, der på enestående vis resonerer med det aktuelle, politiske fremstød fra både Putin og Xi Jinpings kinesiske regering. Når alt kommer til alt, så blev meget af deres politik, og mest eftertrykkeligt den Nye Silkevej, oprindeligt udtænkt og promoveret af Lyndon og Helga LaRouche.

Som et eksempel på denne begyndende renæssance står den særdeles succesfulde **Schiller Institut konference, der blev afholdt den 27. feb. »i skyggen af Johnson Space Center«** i Texas, med medlem af LPAC Policy Committee og tidligere demokratisk kandidat til Kongressen, Kesha Rogers, der genaktiverede og på ny gav liv til NASA-veteraner og andre omkring vores nødvendige mission: at mennesket sluttelig er en fornuftsart baseret i rummet, som Rogers understregede det. På samme måde var en *forandring* i modtagelighed åbenlyst til stede ved den nylige konference i Seattle, med Helga Zepp-LaRouche som hovedtaler; ved et arrangement på Georgetown University, hvor Matthew Ogden holdt hovedtalen; ved LaRouche-bevægelsens Verdenslandbro-konferencer i Hermosillo (Mexico)

og i Lima (Peru), samt andre steder.

Det er LaRouche-organisationens enestående »helligelse til kreativ opdagelse«, som LaRouche beskrev det under sin diskussion med Manhattan-projektet, og udelukkende dette, der sætter os i en position, hvor vi kan forme den globale udvikling i retning af det gode. Men det pålægger os også strenge, interne betingelser, der kræver, at vi gør det klart, når organisationer *ikke* er en del af denne forpligtelse og således i stedet bliver forhindringer for vore bestræbelsers succes.

»Hele formålet med menneskeheden er dens evne til at gøre opdagelser, som den, der gjorde opdagelsen, aldrig selv helt vil høste frugten af«,

erklærede LaRouche til publikum ved Manhattan-projektet.

»Men kun personer, der er i deres adfærd er besjælet af denne ånd, vil være i stand til at levere et eksempel på det, som er nødvendigt for menneskehedens fremtid.«

Foto: Forberedelse til yderligere udforskning af rummet, det naturlige, næste trin i menneskehedens udvikling. Her arbejder ingeniører fra NASA og Lockheed Martin på NASA's Orion-rumfartøj, der efter planen skal opsendes i december måned.

Spørgsmål og Svar Special den 25. februar 2016 om LaRouches fysiske økonomi

P.g.a. en fejl blev programmet desværre ikke optaget, men her er kildematerialet. Michelle Rasmussens indlægsnotater på dansk vil blive udlagt senere.

Vi diskuterede nøglepunkterne i kapitler 1 og 2 af Lyndon LaRouches lærebog "So, you wish to learn all about economics?":

Download (PDF, Unknown)

Her er LaRouches video om emnet, som var lavet i forbindelse med bogen:

Silkevejen kan få den syriske våbenhvile til at lykkes

24. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Da Israel og den Palæstinensiske Befrielsesorganisation (PLO) underskrev en aftale i 1993 om at afslutte drabene og oprette et selvstyre for palæstinenserne, sagde Lyndon LaRouche omgående, at traktorerne måtte køre, med det samme, hvis planen skulle lykkes. Den gensidige gavn, baseret på israelsk industrikapacitet og palæstinensisk faglært arbejdskraft, måtte lanceres uden tøven, insisterede han. Det skete ikke, eftersom IMF og Verdensbanken skulle lede processen. Treogtyve

år senere ...

Den dramatiske våbenhvile, som Ruslands og USA's udenrigsministre, Sergei Lavrov og John Kerry, hhv., aftalte den 22. februar i München, og som bekræftedes via en telefonsamtale fra præsident Vladimir Putin til præsident Barack Obama, har et umiddelbart potentiale til at transformere ikke alene Syrien, og ikke alene Mellemøsten, men hele verden. Den fremragende, strategiske intervention fra Putins side i Syrien sidste år i september demonstrerede, at terrorister kan nedkæmpes, men også, at USA under præsident Obama i realiteten havde allieret sig med terrorister for at opnå »regimeskift«, rettet mod ikke-samarbejdsvillige regeringer. Denne æra, med amerikansk underdanighed over for britisk imperietyranni, kan afsluttes – hvis våbenhvilen holder.

Ligesom med Oslo-aftalen vil våbenhvilen kun holde, hvis genopbygningen og udviklingen af Syrien (og regionen) omgående kommer i gang. Helga Zepp-LaRouche sagde den 23. feb., at den Silkevejsproces, som Xi Jinping har lanceret, kan og må bringes ind i regionen nu – ikke i næste måned, eller til næste år. Det udviklingsprogram for Sydvestasien, som *EIR*-rapporten 'Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen' fremlægger, leverer fundamentet. Xi Jinping initierede projektet under sit besøg til Saudi Arabien, Iran og Egypten i januar. Der er ingen tid at spille.

Titelfoto: USA's udenrigsminister John Kerry i rådslagning med sin russiske modpart Sergei Lavrov og den russiske præsident Vladimir Putin. (en.kremlin.ru)

7000 argentinske forskere advarer: Neoliberalisme og sand videnskab kan ikke eksistere side om side

22. februar 2016 – Syv tusinde argentinske videnskabsfolk, der repræsenterer flere forskellige institutioner, har underskrevet et dokument, der skarpt angriber præsident Mauricio Macri og advarer om, at, som det i fortiden er blevet demonstreret, så er monetarisme skadelig for sand videnskabelig udvikling og kreativitet, rapporterede *Página 12* den 21. februar. Argentina er nu, lyder erklæringen, i en »konservativ genrejsnings« kvælergreb.

Neoliberalisme og videnskab »er en modsigelse«, sagde Dora Barrancos, chef for Det Nationale Råd for Videnskabelig og Teknologisk Forskning (Conicet). »Vi har én gang før gennemlevet dette med [José] Martínez de Hoz«, sagde hun med reference til City of London-agenten, der tjente som Argentinas finansminister i militærdiktaturet 1976-83, og som forsøgte at virkeliggøre den britiske imperiedrøm om et Argentina, der snarere var en »landlig idyl« end et industrialiseret land. Dengang blev industri og videnskab lagt på huggeblokken, og der er uro i videnskabelige kredse over, at Macri vil standse finansiering af videnskabelig forskning, sagde Barrancos.

Dr. Eduardo Dvorkin, leder af det Nationale Akademi for Eksakte Fysiske og Naturlige Videnskaber, sagde til *Página 12*, at videnskabsfolk er bekymrede, »fordi en politik, der er imod national udvikling, og som sætter individuelle rettigheder på spil, er blevet påtvunget landet ... På kun to måneder er landet

gået fra at være en model på autonom udvikling, med universiteter, forskningscentre og små og mellemstore selskaber som basis for vækst, til at være et land, der er baseret på multinationale selskaber, der, i stedet for at udvikle landet, importerer alting, fyrer arbejdere, og som har modtaget en enorm overførsel af finansielle ressourcer.«

En anden underskriver, Daniel Filmus, understregede, at »vi videnskabsfolk lever ikke i en anden verden – der er en forbindelse mellem en udviklingsmodel og videnskabelig aktivitet. Hvis der ikke er nogen interesse for at udvikle industri og suverænitet, er der ingen plads til videnskabelig udvikling.«

Foto: Dora Barrancos

DET SKER I VERDEN – Infrastruktur, Videnskab & Teknologi – nr. 7

Korte artikler fra hele verden. Indeholder bl.a.:

- Der er også en fremtid for Tyskland – med fusionsenergi!
–
- Kinas Beidou satellit-system skal bidrage med en vigtig egenskab til "Rumsilkevejen" –
- Der er helium-3 på Månen, men meget mere på Uranus –
- O.m.a.

Titelfoto: En kunstners gengivelse af NASA-ISRO NISAR satellitten, der skal opsendes i 2020, og som skal overvåge

naturkatastrofer og miljø.

Download (PDF, Unknown)

**RADIO SCHILLER den 22.
februar 2016:
Knæk Det britiske Imperium
med en tysk-russisk
udviklingskorridor
og et kinesisk-koreansk-
russisk hurtigtog**

Med næstformand Michelle Rasmussen

**Gør Det britiske Imperium
forbi,
og sats på den eurasiske**

Løsning

21. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Lyndon LaRouche gav søndag, den 21. februar en strategisk vurdering, der sagde, at verden nu har nået et øjeblik med et vendepunkt, hvor enten, det onde Britiske Imperium, med sit system for monetaristisk udplyndring, bliver knust, eller verden vil snart styrte ned i en atomkrigs rædsler. Alt imens der er legitim fokus på de sindssyge provokationer, som kommer fra Tyrkiet og Saudi Arabien, der forsøger at gøre alt, hvad de kan, for at starte Tredje Verdenskrig på den syrisk-tyrkiske grænse, så er virkeligheden den, at det virkelige magtsæde bag disse manøvrer er den britiske krone.

Det transatlantiske, britiske system er totalt bankerot, og det virkelige centrum for global magt og stabilitet er skiftet over til Asien, hvor samarbejde mellem Kina, Rusland og Indien har skabt en relativ stabilitet, efter transatlantiske standarder. Der er trusler i Asien, men disse trusler kan overvindes gennem den form for politik for fysisk, økonomisk udvikling, som Kina har fremmet gennem initiativet med 'Et bælte, én vej'. Asien er blevet centrum for menneskehedens fremtid, fordi briterne har ødelagt næsten hver eneste hvid af kreativitet i USA, Storbritannien og det meste af kontinental-Europa. Der er muligheder, men de begynder alle med udslettelsen af Det britiske Imperiums magt.

For kontinental-Europa er den eneste, produktive løsning, at Tyskland, den sidste, tilbageværende økonomiske magt i Europa, allierer sig med Rusland omkring en plan for fysisk, økonomisk udvikling, tværs over hele korridoren mellem Tyskland og Rusland. En russisk-tysk koalition for en genoplivning af de produktive kræfter ville være den form for forandring, væk fra Det britiske Imperiums monetarisme, som der er et presserende behov for. Glem Det britiske Imperiums bankerotte pengesystem. Det er fuldstændig færdigt, og kan aldrig genoplives. En tysk alliance med Rusland om opbygning af de produktive

forbindelser hen over Eurasien, i partnerskab med Kina og Indien, er skriften på væggen for en dødsdom over de imperiekræfter, der gør fremstød for krig ved hjælp af skakbrikker som Erdogan, Obama og Mohammed bin Salman.

Samme fremgangsmåde er presserende nødvendig i Nordøstasien, hvor Koreakrisen kun kan løses gennem en genoplivning af Kina-Korea-Rusland-jernbaneforbindelserne, der rent historisk har eksisteret, og som kan og må genoplives i dag. uden en fysisk-økonomisk dimension findes der ingen måde, hvorpå de britiske, geopolitiske svindelnumre kan overvindes. Afdøde general Douglas MacArthur forstod dette princip for asiatisk udvikling og stabilitet, som det ses af hans program for en genopbygning af Japan ved afslutningen af Anden Verdenskrig, og af hans fremragende lederskab i Korea. Genoplivningen af Kina-Korea-Rusland-jernbanekorridoren er afgørende for stabiliteten i Asien, og dette bliver forstået af det kinesiske lederskab som et nøgleelement i hele »win-win«-udviklingsstrategien i Eurasien.

Der er ingen levedygtige alternativer til denne totale sejr/totale fremgangsmåde med krig, til at overvinde briterne. En tysk-russisk alliance for en genoplivning af Eurasien fra den europæiske side, som det tidligere blev forudset af den franske præsident, general Charles de Gaulle, den sidste franske leder, der besad en vision om Eurasien, er den eneste, tilbageværende mulighed for Europa og hele det transatlantiske område. I USA betyder dette at dumpe Obama, der ikke er andet end en britisk brik, og at udslette Wall Street. I Asien er Kina-Korea-Rusland-jernbanekorridoren afgørende for en meningsfuld løsning til Det britiske Imperiums eskalerende krigsprovokationer, der i overvejende grad køres gennem Barack Obamas mund, og som er rettet, ikke mod Nordkorea, men mod Kina. Indien er en naturlig partner i denne asiatiske udviklingsbestræbelse, og er allerede med om bord og forlænger de eurasiske udviklingskorridorer ind i Det indiske Ocean.

Den russiske præsident Putin har gjort det godt med den

russiske, strategiske intervention i Syrien, der har trukket tåberne i Tyrkiet og Saudi Arabien ind i en fælde, de selv har skylden for. Denne fælde har taget det britiske imperie-slæng på sengen, og øjeblikket til at knuse dem fuldstændigt er nu inde.

Dette er den presserende, globale politik, der må tages i betragtning, og vedtages. Tiden er ikke til endeløse debatter, og til at trække tiden ud. Denne politik må vedtages nu, og gennemføres i praksis. Det er den faktiske gennemførelse, der er underkastet seriøs planlægning blandt seriøse verdensledere, af hvilke flertallet er i Eurasien, som et resultat af generationers britiske brutalisering af befolkningerne i USA og kontinental-Europa.

Hvis du fanger dig selv i at tænke, »Ja, men det her er altså ikke praktisk«, er du allerede dømt til undergang.

**Bliver Ankara et nyt
Sarajevo?**

**Verden har brug for en
fredsplan!**

Af Helga Zepp-LaRouche

Løsningen er enkel: Kasinoøkonomien må afsluttes gennem realiseringen af Glass/Steagall-loven; en international gældskonference må afskrive bankernes giftige værdipapirer, og et nyt kreditsystem må finansiere investeringer i den Nye

Silkevejs projekter. Og hertil har vi ikke brug for et oppumpet, overnationalt bureaukrati i Bruxelles, men derimod en alliance af suveræne stater, som er forpligtet over for den fælles mission for udvikling af de områder i verden, der har et presserende behov for vores hjælp.

Kun, hvis Europa finder tilbage til sin humanistiske tradition, vil vi kunne bestå.

Download (PDF, Unknown)

Den Nye Silkevej bliver den »Største økonomiske udviklingsplan på Jordens overflade«

20. februar 2016 – En artikel i Money Morning fra i går sammenligner størrelsen og den potentielle indvirkning på økonomien og verdenshandelen af de Nye Silkevejs-projekter med tidligere mega-infrastrukturprojekter, såsom Panamakanalen og USA's Interstate Highway system. At se på, hvordan den Nye Silkevej »måler sig med tre af de mest mindeværdige, økonomiske megaprojekter i historien ... sætter virkelig dens blotte størrelse i perspektiv«. Artiklen skønner, at, når man inkluderer de mindre, lokale regeringers projekter, der vil blive udviklet for at forbinde deres provinser med den Nye Silkevej, vil det Nye Silkevejs-projekt befinde sig i størrelsesordenen 600 mia. dollar, hvilket får alle andre mega-infrastrukturprojekter til at blegne i sammenligning.

Marshallplanen, der omfattede en hel befolkning, siger artiklen, på over 3 mia. mennesker, kostede USA omkring 130 mia. dollar, i nutidens penge. Panamakanalen kostede omkring 6 mia. dollar. Selvom artiklen ikke kvantificerer de tidligere programmers økonomiske indvirkning, beskriver den, hvordan kanalen revolutionerede shipping, hvordan Interstate Highway indvirkede på USA's transport over land, og hvordan Marshallplanen genrejste Europas økonomier.

Overskriften på et medfølgende kort over de foreslåede ruter for det Nye Økonomiske Silkevejsbælte og det 21. Århundredes Maritime Silkevej – også kaldet 'Ét bælte, én vej' – samt olie- og gasledninger, lyder: »Det største megaprojekt, der nogen sinde er forsøgt«

USA og Europa må gå sammen med Rusland og Kina for at undgå krig – Den Europæiske Union er færdig, med eller uden briterne

Jeg vil begynde direkte med at diskutere den meget dystre trussel om en international konflikt, der nu er ved at rejse sig, især fra den krudttønde, der udgøres af Syrien, Nordafrika og Mellemøsten. Det syriske område, hvor, på trods af den fælles indsats fra udenrigsminister John Kerry og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov for at finde fælles fodslag, så truer Obamas afvisning af at give Saudi Arabien og

Tyrkiet besked på at trække sig med at få det hele til at eksplodere.

Download (PDF, Unknown)

LaRouchePAC Internationale Fredags-webcast, 19. februar 2016: USA og Europa må samarbejde med Rusland og Kina for at undgå krig

Faren for en massiv, endnu større strøm af flygtninge, der kommer fra Afrika og ind i Europa, så vel som også den fortsatte krise centreret omkring Mellemøsten, betyder således, at Europa er absolut dømt til undergang, med mindre der finder et fundamentalt skifte i politikken sted. Og dette betyder, at USA og Europa indledningsvis må række hånden frem mod Rusland og Kina.

Engelsk Udskrift.

US & EUROPE MUST REACH OUT TO RUSSIA & CHINA TO AVOID WAR

International LaRouche PAC Webcast
Friday, February 19, 2016

MATTHEW OGDEN: Good evening. It's February 19, 2016. My name is Matthew Ogden and you're joining us for our weekly, Friday

evening broadcast here from larouchepac .com

I'm joined in the studio tonight by Jason Ross from the LaRouche PAC science team, and we're joined via video, from a remote location, by Jeffrey Steinberg of Executive Intelligence

Review. The three of us, along with several others, had a chance

to have a discussion earlier today with both Lyndon and Helga Zepp-LaRouche, so what you're about to hear will be informed by

that discussion.

Now, I'm going to just start right off the bat with a discussion of the very dire threat of an international conflict

arising, especially from the powderkeg of Syria, Northern Africa,

and the Middle East. The area of Syria, where, despite the efforts of Secretary John Kerry to find common ground with Russian Foreign Minister Sergey Lavrov, Obama's refusal to tell

Saudi Arabia and Turkey to stand down is threatening to blow this

entire thing sky high. A very accurate discussion of this was published earlier today in a piece on Consortium News by Robert

Parry, the editor of that publication, in which he says the risk

that the multi-sided Syrian war could spark World War III, continues, as Turkey and U.S. neo-cons seek an invasion that could kill Russian troops, and possibly escalate the Syrian crisis into a nuclear showdown.

What Robert Parry says in this article is that Barack Obama took questions from reporters on Tuesday, but he did not take the

one that needed to be asked: which was whether he had forbidden

Turkey and Saudi Arabia to invade Syria, because on that

question

could hinge whether the ugly Syrian civil war could spin off into

World War III and possibly a nuclear showdown.

Now, this was part of our discussion earlier today with Mr.

LaRouche and what I know Jeff will elaborate much more on, was LaRouche's analysis. But in short, what Mr. LaRouche had to say

is that what Putin is doing in this situation, and overall in a

strategic manner, defines the point of action, defines the point

of reference, for action. Everything else is bluff.

So, let me hand it over to Jeff, and he'll elaborate many

more of the details, and then we'll come back to our

institutional question for this evening, which Jeff will also answer. So, Jeff?

JEFFREY STEINBERG: Thank you, Matt. Well, as we were going through the discussion with Mr. LaRouche earlier today, he actually drew a distinction between the bluff, and what he said

much more accurately is the folly of what Turkey and Saudi Arabia

are up to. It's folly because they are caught in their own

madness, and don't even realize the consequences of what they're

doing in the real world. They don't have the capability to carry

out the kind of provocations that they are threatening, and the

danger, of course, is that that does not mean that they're not going to try to do it.

Putin stepped into the Syria situation at a critical moment

last September, and the entire situation has shifted radically

since that point. The Russian intention is {not} to simply

accomplish a military victory on behalf of the forces of

President Assad. They're creating the conditions to force the intransigents, in this case Turkey, Saudi Arabia, Qatar, some of the other Gulf states, and always lurking in the background when you're dealing with Saudi Arabia and the Muslim Brotherhood is the British. So, Putin has established a clear sense of control over the situation. Undoubtedly part of Putin's configuration is that Obama has been greatly weakened by the actions of Russia; on the economic sphere, the actions of China; and there are sane military forces in the United States who recognize the folly of what Turkey and Saudi Arabia are doing. This has been described by Parry, whose article you mentioned, and by others, as the danger of a Sarajevo 1914 flash point, along the Syria-Turkey border, but what Mr. LaRouche emphasized today is that Putin has a very clear sense of the military correlation in this situation, and has also a very clear sense that Turkey and Saudi Arabia are acting on the basis of their own irrationality. And he is luring them in to the kind of trap that could be basically enclosed on them at any moment. It's a gravely dangerous situation, but you have at least one key player, namely Russian President Putin, who knows what he's doing, and who is steering these events in a way that conforms to an appropriate strategic analysis, and to an understanding of how to basically defeat these forces that have been trying to destroy Syria for the last five years, and in so doing, to deprive

Russia

of one of its own critical access points in the Mediterranean region.

Now, what Mr. LaRouche really emphasized, and I think that this is the crucial point to take away from this issue, is that

the center of gravity of world affairs has dramatically shifted

to where the Asia-Eurasia region, anchored in the cooperation between China and Russia and India, with other countries grouping

around that, is really where the strategic center of the world economy has now been shifted. And if you look at the situation in

Europe, in particular, from one end to the other you see nothing

but bankruptcy and political failure. The United States is on the

verge of the same kind of bankruptcy. And so the only place where

you have growth and stability by any measure, and of course Asia

and Russia and Eurasia are not devoid of problems, but relative

to the state of absolute bankruptcy that we see in Europe and in

the United States, we see a disintegration of the political and

economic conditions in much of South America, as well. Of course,

Africa has been on the target list of the British and other European colonial, imperial powers for the longest time.

But in Asia, you not only have a much more stable and growing situation, but you have a commitment to an abandonment of

geopolitics in favor of what Chinese President Xi Jinping has called the "win-win" strategy. And if you look at the crisis

in

Europe right now, leaving aside the fact that the entire European

financial system is bankrupt – hopelessly, irreversibly bankrupt

under the present conditions and terms of thinking that dominate

Europe – if you look at the refugee crisis, you're beginning to

see a glimmer of sanity, driven by desperation, by certain of the

people who are responsible for creating the European fiasco in the first place.

So, you've got people like Wolfgang Schäuble, the finance minister of Germany, who was one of the monsters behind the destruction of Europe, including the German economy itself, now

saying there must be a Marshall Plan to rebuild Syria, to rebuild

other parts of the Middle East, and only on the basis of a Marshall Plan, which gives people a clear incentive to go back to

their homes, to rebuild their country, only under those circumstances, and those circumstances alone, can the refugee crisis in Europe be remotely solved. And of course, what applies

to the Middle East applies doubly for Africa, where the U.S.-British-French overthrow of Qaddafi unleashed absolute hell

throughout the African continent.

And so the danger of a massive, even larger flow of refugees coming out of Africa into Europe, as well as the continuing crisis centered in the Middle East, means that Europe is absolutely doomed unless there is a fundamental change in policy.

And for starters, that change means that the United States and Europe must reach out to Russia and China. You had the recent

visit by President Xi Jinping of China to Saudi Arabia, to Iran, and to Egypt, and what Xi Jinping made very clear is that China is prepared to move towards the building of the Silk Road infrastructure, the New Silk Road land route, the Maritime Silk Route, which will come up through the newly expanded Suez Canal – China will do that. In fact, just this week, the first freight train from Eastern China arrived in Iran, and this is part of the entire European system of not just transportation corridors, but development corridors that have been put forward by China as the cornerstone of their foreign policy. So, they're presenting a win-win alternative. And in the case of Europe, there is no alternative. Europe is so politically and psychologically bankrupt – the leadership of Europe is so bankrupt that China, through this Middle East development portion of the One Belt, One Road policy, offers the only viable basis for this Marshall Plan idea to actually be put into practice. And were it not for the Putin intervention, beginning last September, we couldn't even be contemplating the possibility of that kind of solution to this seemingly intractable problem in the Middle East. Now, Mr. LaRouche emphasized in this context that Europe is completely gone; it's completely bankrupt, and there are solutions, but the present leadership is unprepared to consider

that kind of level of rethinking. In the United States, we're very close to the edge, but the United States {can} be saved and

the solution to the problems in the United States begins with removing President Barack Obama from office immediately, and moving to wipe out the thoroughly bankrupt Wall Street system. Because until that system is put through basically a bankruptcy

shutdown, then none of the viable and available solutions are going to be there. But, if you were to get rid of Obama, if you

were to wipe out Wall Street,—and, for example, immediately passage of Glass-Steagall would be one critical element for that

process to happen almost overnight — then we have a history in the United States. We had Alexander Hamilton. We had Franklin Roosevelt. We had glimmers of the same policy with John F. Kennedy. You go back to a credit system, a government credit system that kick-starts production, that trains a young generation that's right now completely unqualified to serve in a

real economy.

All of that means the United States coming into alignment with what we see going on with China, with Russia, with India, with others. In other words, the United States becomes part of a

genuine trans-Pacific collaboration, and under those circumstances, Europe itself would have no choice but to get on

with the program.

So, what we're seeing from Turkey, from Saudi Arabia, and as I said, always watch for the British lurking in the background with those two countries — you have clinical insanity and folly,

which holds the danger of war. But Mr. LaRouche again emphasized,

Putin knows this. He sees all of this, and he is on top of the

situation, and is prepared to take the appropriate and necessary actions. And there are some people who are not completely out of their minds on the U.S. side, within the military-intelligence community, who understand that partnering with Russia is the only way to solve this problem.

OGDEN: Thank you, Jeff. Now, just really on the subject that you ended on here, the bankruptcy of Wall Street and the extended

Wall Street system, and the relationship of that to the conditions in Europe; that brings us to our institutional question for this evening, which reads as follows: "Mr. LaRouche. The heat is turning up on British Prime Minister David

Cameron, who's trying to get the upper hand over a referendum that could result in the UK leaving the European Union. The potential break-up of the European Union, which is called 'Brexit', has elicited warnings about the impact on the UK economy should voters say that they want out of the EU. A recent

poll showed that 42% of UK voters would opt to leave the EU; compared to 38% who say that they would vote to stay. This week

will be the first major test as to whether Cameron's done enough

to secure an agreement to change some terms of the UK's relationship with the European bloc. Cameron says that he will campaign to stick with the EU, if a deal can be reached. This Thursday and Friday will be the first time that all 28 EU countries will discuss a package of proposals recently released

by the EU, aimed at addressing the UK's economic concerns. Cameron negotiated the proposals with the EU leaders and Donald

Tusk, President of the European Council – the EU’s main decision-making body. What is your view of a possible ‘Brexit’?”

STEINBERG: Well, you know, you’ve got “Brexit” that was preceded by “Grexit”, and probably we’re going to have a much larger lexicon; that all comes down to the fact that people have

the sense that the European Union, particularly the European Monetary Union, is a sinking ship. And therefore, if the ship is

sinking, or the movie theatre is on fire, you get to the exit as

fast as possible. But the reality is, that the European Union –

and within that, the European Monetary Union – are the problem.

So, therefore, unless you address the more underlying issue, which is that Europe is financially and economically bankrupt; then it really is almost of secondary significance whether Britain stays in or leaves. If Britain leaves the European Union,

then that’s virtually it for the European Union. Other officials

in Europe, even including Schäuble at the Davos Conference earlier this month, said that if the Schengen agreement, the open

borders agreement in Europe is broken, then the European Union will cease to exist. And already in Poland, in Hungary, in other

countries on the edge of Europe but within the European Union, they’re already building those walls. So in effect, the European

Union, as it’s presently constituted, is a dead letter; it really

doesn’t exist. And the countries of Europe, either collectively

or individually, are going to have to come to face the reality that their banking system is thoroughly bankrupt; they've lost so much productive capacity that Europe from a physical standpoint is no longer capable of self-reliance, self-preservation. So, the whole thing is going under; and of course, there's a certain irony in the British threatening to leave the European Union, since the bankruptcy of the entire trans-Atlantic system is largely the result of policies that were created in London, and were then spread about Europe and the United States. You could almost say that Europe was doomed from the moment that Margaret Thatcher launched the Big Bang in 1985, and turned London into a safe haven for speculative gambling operations, drug-money laundering, anything other than investment in the real economy. So now, we're 30 years into that process, and Europe is finished. So, the issues that are being negotiated between Cameron and Tusk and the others on the European Commission, are tiddlywinks; they're not the real issues. Unless Europe comes up with its own version of shutting down the City of London and Wall Street, a genuine full-scale Glass-Steagall separation of legitimate commercial banking activity from all of the gambling, then Europe is completely doomed. And the only hope that they will have is that some sane future leaders, who emerge out of this political rubble, recognize before it's perhaps too late that aligning with China and Russia – which is exactly the opposite of the policies that are being pursued in Europe right

now – is the only answer. So, I think that that's the context in which the question can be answered; and so the issue is merely that Europe in its present circumstance is doomed. And whether Britain leaves the European Union or stays in, they are part of that system of doom that's going to have to be changed in a much more fundamental – I'd say "revolutionary" – way. And the opportunities are there; they're presented there because Europe is at the western end of Eurasia; and the Chinese have already established the rail links between central China and Germany. There are opportunities galore under the umbrella of the "One Belt-One Road" policy; but the first step is that the European leaders are going to have to abandon their folly. And that's a difficult proposition to conceive of, given who the current European leadership is.

OGDEN: Absolutely. And, let me just elaborate a little bit what Mrs. Helga Zepp-LaRouche emphasized, which is that if you just look at the refugee crisis, for example, and the absolute breakdown of Europe to even absorb and handle this under the current economic conditions. This has pushed people to begin to discuss the possibility of what the LaRouche movement has been advocating for quite a long time; which is a new Marshall Plan, a new program of economic development for the Middle East and North Africa. It is what was published by the Schiller Institute and {Executive Intelligence Review} in a major book-length publication a number of years back, called "A New Marshall Plan for Southern Europe and the Mediterranean". What Helga LaRouche emphasized is that at the point that the EU is really

detonating

underneath people's noses, there is no solution within the current geometry.

The only solution is to go with this kind of Marshall Plan, and to work with China and the BRICS and other countries, to extend the Silk Road project into this region and to develop the

Middle East and North Africa in order to have an incentive for millions and tens of millions of refugees not to leave to seek a

better condition. And Helga LaRouche's emphasis was that this is

a very substantial example of what Xi Jinping has called the "win-win" paradigm; the "win-win" system. It is a win for everybody, for Europe and the United States to work with China and Russia to develop the Middle East and North Africa along the

Silk Road routes. This kind of cooperation between China and the

rest of the world is what China is seeking in inviting the rest

of the world to engage in; and this is the only way to solve the

crises and shift the geometry overall which is creating the existential threat which is now being faced by Europe.

Now, this new paradigm; this is exactly what we have been talking about for quite a while, but I think the foundation for a

new paradigm cannot be seen as merely some sort of extension of

former or present geopolitical ideas about how the world works.

This is not merely a rearrangement of political and economic and

strategic alliances between countries that would still be dominated by the same axiomatic world view which is what has brought us to this crisis point to begin with. Rather, there

needs to be a true renaissance; a new calibration, a re-examination of what our view of mankind is. What our view of man as a species is, and what mankind's role within this galaxy and his relationship to the entire universe; and indeed, what his responsibility is as a uniquely creative species in this universe must be.

So, on that subject, Jason Ross is joining us from the LaRouche PAC Science Team, and I think we're going to have a somewhat exciting discussion of what are the implications of the really profound work that Albert Einstein engaged in over a century ago; and which is now grabbing the headlines again in the form of this experiment that has revealed the affirmation of Einstein's hypothesis concerning the shape of space-time.

JASON ROSS: Thanks. As I imagine everyone has heard by now, on September 14th of last year, a gravitational wave was detected by the interferometer experiments that we had set up in Washington state and in Louisiana. Over a few months, that signal was studied to make sure that that really was what had occurred; and a paper was submitted in January and published in February announcing the news that a gravitational wave phenomenon representing the merging of two black holes had been detected. This meant that a change in space-time had been experienced in that detector; where maybe we don't know how the experiment worked.

Very briefly, two tracks at right angles to each other, allowed light to move up and down those tracks. Those tracks reach 4 kilometers long. Due to some very clever engineering,

the effect of length was 100 times that; and by the motion of these gravity waves – meaning a change in the shape of space due to a varying intensity of gravity due to these two black holes spinning around each other – the length of the two tracks varied by an amount that was about 1/10 the diameter of a proton over a track length of 4 kilometers. This is equivalent to the star nearest to us getting closer and further away by the width of a hair. It's amazing that was actually able to be measured; that's an astonishingly tiny change.

And it says something about the difficulties and why it's been – as Matt said – it's been a century since Einstein had proposed the existence of these gravity waves; and now they've been detected. So, the recent upgrades to these detectors here in the US made this possible; there are other detectors around the world. Some of them are being upgraded; new ones are being brought on line. There is a proposal for a space-based interferometry experiment – the Lisa experiment; which NASA had been a part of, and has now left it to the European Space Agency, currently scheduled to launch in 2034. Perhaps it'll be sent sooner than that, based on this news.

But what does all of this mean? What does it tell us about – what are the implications? Well for one thing, this means we really have an entirely new tool for looking at the universe that we live in. All of our knowledge about the heavens beyond us, comes from sight, or various forms of sight. You can't smell a

star, you can't taste it; you can't hear it, you can't feel it.

You can see it. So various forms of seeing are the way we learn

more about our surroundings. From simple observations with the eyes here on Earth, which were all that were available to Kepler

when he determined how the planets moved; the use of telescopes

in the optical range – simple telescopes that could be seen with

the eye – into more complex telescopes, including ones that see

what we wouldn't typically call light; radio telescopes.

Telescopes in Earth orbit, looking in other wavelengths of the electromagnetic spectrum; infrared telescopes, ultra-violet telescopes, x-ray telescopes. We've got a lot of ways of

side of the Moon, where China is going to be within just a few years sending a lander. The potential to do long wavelength

radio telescope work from that location; this represents something new.

But what we've got with this successful detection based on the change in space-time with the LIGO [Laser Interferometer Gravitational-Wave Observatory] experiments, this is something totally different. This is like bringing in a new sense all together. We've been seeing the universe; now we can probably hear it would be the best analogy. It represents a vibration, like the sound vibrations our ears are able to pick up. Only this

time, it's incredibly faint, and it's about space itself vibrating; that really is what it is. So, that's tremendously important.

On the history of this, it's important to keep in mind people are very excited about this; there's good reason to be,

it's quite a development. But this can only indirectly be called a scientific breakthrough; the science behind this – Einstein proposed this in 1916. He had some more thoughts and wrote another paper in 1918; some more discussion about it.

Hypotheses about black holes, breakthroughs in computing ability to try to model these types of things; all of that took place. But what could be called the fundamentally scientific change occurred 100 years ago with Einstein's theory of relativity; with gravity waves being one of the implications. Being able to detect them is wonderful; it's an amazing technological advancement. It shows that we are capable of precision that was totally undreamed of in Einstein's time, certainly, or even a few decades ago. The development that we've made has been tremendous. But I think it's fair to say this was not a scientific breakthrough in the real sense of science. It is a new sensation; it is a new technology. It is a whole new way of looking at things; and that is tremendously important. I think that if we look back at what Einstein did that made his hypothesis possible, we can compare it to the really awful influence of Bertrand Russell.

So, first on Einstein. We've got to recall that what Einstein did in laying out his revolutionary theories was not something that he derived; it wasn't something that he proved. It wasn't something that he showed was true based on what was already known. What Einstein said about the universe contradicted the Newtonian view of space and time that had become dominant. Einstein said that that simplistic view of space and time,

which

went along somewhat intuitively with our senses, was in fact untrue; and that basic concepts like simultaneity, or knowing that two events happen at the same time, such a basic concept as

that. That there's one time that applies everywhere; Einstein showed that was untrue. That's a very unintuitive thought. The idea that space could have a shape to it; that's a very unintuitive thought. It's not suggested by appearances.

But what Einstein was doing was implementing a world outlook that goes back to Cusa – although I'm not going to talk about him right now – but to Leibniz and to Bernhard Riemann. If we consider the work of Leibniz, 1646-1716, the founder of physical

economy; there's plenty to say about him, and plenty will be said

on this website. One of the specific things that he looked at was

in the world of physics, Leibniz's demonstration that there was

no absolute space; that there was no absolute time. This was contrary to Descartes, Newton, and others. Leibniz said there's

no distinction between rest and motion, for example. If there's

no absolute space, you can't say that anything is at absolute rest; that was a concept used by Descartes. Absolute space was a

concept used by Newton. But Leibniz was in a fight about this, saying that space was a relation between concurrently existing things; but it didn't exist on its own. In a debate that he had

with a top Newtonian – Samuel Clarke – this seemingly physical discrepancy about is space absolute or not, turned into very directly a political one. That, both of these two – Leibniz and

Clarke – used their concept of space to make a point about

God,

and implicitly also about government; about the basis of the legitimacy of a ruler.

Clarke, the Newtonian, said that because everything could have been created anywhere in space once God decided to do the Creation, that showed that God made a choice without any necessity; that it was just because God felt like doing then and felt like doing it where he did, because he felt like doing that.

Sort of like a dog deciding to his business wherever he feels like it. Leibniz said that if God had to do something without a good reason, that God would be only all-powerful, but not good or wise. And Leibniz said that that conception of God has to include those perfections as well; goodness, wisdom, and power.

Now between the lines, what these two were also saying was a view of government and a view of society. Implicit in this is Leibniz's view that the legitimacy of a ruler or of government is not simply from having gathered power; but from using it in a wise way to achieve good ends. That may seem a little bit far afield, but it's true; and this is part of the background on this concept. That from the necessity for goodness came the nonexistence of absolute space; that's how Leibniz showed that.

He was right.

Bernhard Riemann, in 1854, delivered a presentation, wrote a paper on the shape of space. And Riemann said that since the time of Euclid up to his time, no one had ever really taken on in a realistic way, what the basis of the shape of space is. That Euclid said things like the sum of the angles in a triangle are

180; Riemann said that may or may not be true. On a curved space,

for example, it's not true. The most important aspect is that Riemann didn't propose replacing Euclid with a similar geometry;

it's that he said that the basis of our understanding of space has to be the physical causes that make things occur within space. He was right; that was Einstein's approach. With relativity, he said that our understanding of space can't start

from a box; it has to start from physical principles that give rise to the effects in space, and to the relationship of objects

in space. So light, gravitation, these became the basis of space

for Einstein; and those concepts lie outside of space. They aren't geometrical concepts in the way Euclid's concepts were geometrical. Light is a real thing; gravity is a real principle.

So, Einstein, in following on this and implementing it, and developing his theories, developing his breakthroughs of relativity, created something that contradicted; he made a new hypothesis. To contrast that, let's look at the past 100 years.

We've now affirmed something that Einstein had proposed 100 years

ago; but where are the new Einsteins? Where are the new theories

that contradict? Where are the new concepts that don't follow from what we already know, but introduce fundamentally new principles? And more importantly, why is that not understood as

what science really is?

To say just a little bit about Bertrand Russell's role in all of that, LaRouche has called Russell the most evil man of the

20th Century; and we have given ample demonstrations of that.

Some of the more straightforward evidence of it is his views about keeping the world population down; especially dark-skinned races, who Russell particularly was upset about there being more of. Proposing a scientific dictatorship, using murder to eliminate people who became intelligent and opposed the ruling class, keeping science secret from the majority of people; this is some of the nice outlook that Russell had on things. He also, in his own work as a "professional" you might say, worked on destroying the concept of science and turning it into mathematics. He did this before and after the year 1900; this is somewhat earlier in his life, where he wanted to throw away what Einstein ended up doing, which was creating a new concept that contradicted the past. And say instead, that every thought in the future, will have to derive from thoughts in the past; that we can replace creativity with logic. Russell really put that into practice. Many people who are familiar with Russell might think of him as being an anti-war demonstrator, as being a peace-loving activist. Somebody who was opposed to war, to conflict; especially to nuclear weapons. And, included in that, technology itself; the concept that science is dangerous, that perhaps science should be held back, because these technologies allow us to exterminate ourselves. The idea that the appropriate response to that would be to eliminate technologies, rather than to have a productive, future-oriented basis for relations among nations. This really sprung up in a major way around anti-nuclear activism, of which Russell was a

major proponent.

So, I think what we can reflect on, what we can take from the excitement around these gravitational findings, is that:

1)
it's an opportunity to really go back and really develop and understanding of who Einstein was. How did he think? Who was this man, who a century ago, put forth the hypothesis that was detected in this way only this year. Who was Riemann? How did he actually think? We can reflect on the opportunities that we have for the use of these kinds of instruments to provide us an entirely new window to understanding the universe around us. Not only are we seeing things in a different band, we're using a different sense all together. We're hearing the universe; we're able to listen in on a completely different kind of physical process than the electromagnetic ones that are the basis of all astronomy otherwise. Using light, radio waves, x-rays and that sort of thing. And I think it also demonstrates that the ability to develop new technologies, to rise to a challenge, certainly exists. And we saw this in the Apollo program, which similarly, going to the Moon itself did not involve as much new science as it did new technologies, new social organizations to implement those technologies. Which we saw with some of the breakthroughs of the truly amazing apparatus used to detect these gravitational waves. But we have to have grand objectives. I mentioned the LISA experiment; a space-based interferometry experiment, similar

to
ones which did this recent detection, which NASA had been a
major
player in and then pulled back on, as part of the Obama
destruction of a national mission, a natural future. NASA, as
the
leading representative of that future orientation of the
nation.

So, we have to have human objectives for the nation, for
ourselves. We have to, as a nation, have objectives like what
China's doing now; as represented by China's moves towards the
Moon from the Helium-3 standpoint. From the sheer excitement
of
the population of China being asked to put forward proposals
for
experiments to take up to the Moon. This is something that
people
are actually thinking about as citizens of this nation. "Wow!
What are we going to send up there?" "What are we going to
take
to the Moon for the next trip?"
We've got a lot of objectives that have been defined that we
have just been sitting on for decades. And if we eliminate the
source of this culturally, the frankly unscientific view of
science, this anti-human view of humanity, we can do great
things. And we can do it by removing Obama and giving this
nation
a future-oriented mission again.

OGDEN: Well thank you very much, Jason. I think that's
certainly exciting; the idea to be able to directly perceive
changes in space-time itself. So, I'd like to thank Jason for
his
presentation, and I'd like to thank Jeff for joining us
remotely
today. And I'd like to thank all of you for joining us; and
please stay tuned to larouchepac.com. Good night.

Det Romerske Imperiums fald – du står midt i det!

Som Lyndon LaRouche omhyggeligt har påpeget, så var en side af denne britisk anførte fordærvelse og ødelæggelse af det 20. og 21. århundredes USA, det diktatur over videnskab, og dernæst som en konsekvens over tænkning generelt, som blev udøvet af Storbritanniens Lord Bertrand Russell. Russell dekretede, at al fysisk videnskab måtte reduceres til blot og bar matematik, og han forfulgte aggressivt Albert Einstein som det geni, der erklærede sig uenig og aldrig ville acceptere dette diktat. Russell havde held med sig – et besøg til et hvilket som helst såkaldt »videnskabeligt« klasseværelse burde overbevise dig om det. Som Russell forstod, at den ville, har denne afskrælning af videnskab fremtvunget en fordummelse af al tænkning. Amerikanere er blevet gennemgribende bedøvede netop sådan, som vores tidligere store geni Edgar Allan Poe havde forudset disse virkninger. Dette er grunden til, at han kæmpede til sit sidste åndedrag imod det, han fordømte som matematisk tankegang, og imod hele den imperiekultur, der udstrålede fra London.

Download (PDF, Unknown)

Tysk industri kræver en

afslutning på sanktioner; Rusland må være en del af løsningen af krisen i Mellemøsten

Wiesbaden, 18. februar 2016 – Handels- og Industriklammerne (IHK) i Sachsen, Tyskland, kræver nu højlydt, at sanktionerne mod Rusland må afsluttes i år. I et dokument med deres politiske anbefaling, og som blev offentliggjort den 15. feb. i Dresden, understregede de også: »Det er klart indlysende, at vi har brug for Rusland som en vigtig økonomisk og strategisk partner til løsning af globale udfordringer. Konfliktsituationen i Mellemøsten, for blot at nævne et eksempel, kan ikke løses uden Rusland. En ny Kold Krig tjener hverken en løsning af aktuelle konflikter, ej heller frihandel og Saxens økonomi. Rusland er og forbliver en integreret del af det europæiske økonomiske rum og den europæiske sikkerhedsarkitektur.«

Med en understregning af den potentielle skade på Saxens produktionsfaciliteter for maskinværktøj, i betragtning af *Mittelstands* mangeårige bånd til Rusland, kræver IHK-chefer fra Leipzig, Dresden og Chemnitz, at Saxens delstatsregering omgående indleder et initiativ for at afslutte sanktionerne i Bundesrat, parlamentets overhus, der er sammensat af alle delstatsregeringerne. Saxens eksport til Rusland, der for en stor dels vedkommende er maskinværktøj, er kollapsede med 25 %.

I hele Tyskland kræver industrien en afslutning på sanktionerne, ikke kun pga. indlysende erhvervsinteresser, men også for at etablere strategisk samarbejde med Rusland. Efter at finansminister Wolfgang Schäuble den 21. januar i Davos, Schweiz, havde krævet investeringer i Mellemøsten og Afrika på Marshallplan-skala, gav han et interview få dage senere, hvor

han krævede tættere samarbejde med Rusland.

Ligeledes den 15. februar talte Mario Ohoven, chef for Tysk Sammenslutning af Små og Mellestore Erhvervsvirksomheder (BVMW), for 3.000 gæster i Berlin ved BVMW's nytårsreception, hvor han kaldte sanktionerne mod Rusland for »en komplet fejltagelse«. Gerd Müller, minister for økonomisk samarbejde og udvikling, der står i spidsen for Marshallplan-initiativet, talte også ved dette arrangement.

Spanske Bankia skal tilbagebetale alle investorer, der er offer for 'bail-in', efter rettens afgørelse

17. februar 2016 – Den store spanske bankgruppe, Bankia, har meddelt, at de vil tilbagebetale de penge, som små investorer har tabt, i realiteten gennem tyveri; de små investorer, der købte aktier, som den spanske udlåner begyndte at udbyde på aktiebørsen i 2011. Mange tusinde husstande tabte betydelige summer – de blev offer for 'bail-in' (ekspropriering) efter den Cypren-model, der blev 'opfundet' af EU-kommissionen, efter, at man havde overbevist dem om, at de fik præferenceaktier i banken.

Dette sker efter at Spaniens højesteret, i to retssager, der blev anlagt af sådanne investorer, afgjorde, at banken virkelig havde handlet svigagtigt og skal tilbagebetale pengene. Bankia indgik dernæst en aftale; den sagde, at

investorer simpelt hen skulle indsende deres krav over for banken, og så ville pengene blive tilbagebetalt med 1 % i rente inden for 15 dage. Dette ville beløbe sig til totalt 1,8 mia. euro.

Bankia blev skabt gennem en sammenslutning af flere sparekasser i Caja-gruppen, der på det tidspunkt havde behov for en bail-out fra staten på 22 mia. euro.

Italiensk finansminister: Jeg er for Glass-Steagall, men det er EU ikke

13. februar 2016 – I et usædvanligt forløb sagde den italienske finansminister Gian Carlo Padoan i det italienske parlament den 4. februar, at hans regering går ind for en bankopdeling, men at andre EU-medlemsstater ikke gør det samme.

Padoan svarede på et spørgsmål fra senator Laura Bottici fra M5S-partiet (5-stjernebevægelsen) om, hvorvidt "regeringen ikke mener, det er afgørende vigtigt at gå frem så hurtigt som muligt imod en klar adskillelse mellem investeringsbanker og kommercielle banker, selv ved at komme de EU-reguleringer i forkøbet, der for indeværende diskuteres under retningslinje 43, 2014."

Bottici forklarede, "Denne adskillelse ville rent faktisk gøre det muligt at forebygge truslen om systemisk smitte, båret af krisen mellem indbyrdes forbundne banker, inklusive på grundlag af det faktum, at større banker beviseligt ikke altid er mere effektive, men at overdreven størrelse derimod,

snarere end at nedsætte risici, har lagt større byrder på kreditinstitutioner.

“Adskillelse af bankaktiviteter ville gøre det muligt at beskytte almindelige menneskers opsparinger bedre, medregnet den kendsgerning, at det ville eliminere interessekonflikter inden for kreditinstitutioner, der både indsamler opsparinger og praktiserer investeringer, og ville dertil tilskynde mere til tildeling af ressourcer til realøkonomien, til ugunst for spekulative aktiviteter, der har været med til få finansielle markeder til at svulme op. En indsats for reguleringer er i gang i EU-kommissionen, men den har imidlertid mange smuthuller, der kunne neutralisere dens sigte.”

Padoan svarede, “På det europæiske niveau, som den deputerede rejste i sit spørgsmål, diskuterer man en opdeling mellem investeringsbanker og kommercielle banker – hvilket i den ene eller anden form er blevet introduceret i andre lande uden for Eurozonen. Jeg må imidlertid sige, at en kortsigtet løsning ser ud til at være problematisk, fordi hver medlemsstat tenderer mod at forsvare nationale specificiteter, som ofte er vanskelige at forlige.

“Indenfor disse rammer går Italien ind for, at der skelnes mellem roller i banksektoren, men i modsætning til andre lande er Italien også karakteriseret ved et mindre pres, fordi vore banker ikke har en relevant investeringsdel, og også af denne grund udgør en lavere risiko sammenlignet med andre lande.”

Den italienske finansminister sagde med andre ord, at Rom-regeringen støtter et bankopdelings-regime, men at et sådant er umuligt inden for EU. Siden forskellen mellem opdeling og ikke-opdeling er lig med forskellen mellem overlevelse og selvmord, anviser Padoans udtalelse en klar kurs for handling for Italien: Ud af Eurozonen!

Historien udvikler sig til Ruslands og Kinas fordel, ikke Obamas

17. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Efter endnu et fejlslagent »topmøde«-forsøg på at vende ASEAN-landene imod Kina, brugte Barack Obama sin pressekonference den 16. februar på at fordømme og forsøge at nedgøre Rusland, og i særdeleshed den russiske præsident Putins succesrige forandring af situationen i Mellemøsten.

Obamaregeringen forsøger, gennem medierne, at hævde, at våbenhvilen i Syrien, som den amerikanske udenrigsminister John Kerry forhandlede igennem med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, vil mislykkes! Dette, fordi Obama ikke kan tolerere de succesrige økonomiske og politiske roller, som Rusland og Kina nu spiller i verden, og sine egne fiaskoer.

Det, som Putins succesrige rolle repræsenterer, er overførslen af indflydelse over menneskelige anliggender fra det britiske imperiesystem – for hvilket Obama har været en villig faktor – og over til de fremvoksende eurasiske nationer.

Det repræsenterer også en næsten 20 år lang succesrig kamp imod al jihadistisk terrorisme, både i Rusland og internationalt – et samarbejde, der uafbrudt er blevet tilbudt USA siden 11. september [2001], og som altid er blevet afvist af Bush og Obama.

Kina og Rusland og Indien er blevet de primære agenter for en ændring af civilisationens fremtid. De europæiske nationer og USA er for en nedadgående kurs, og de vil gå ned, med mindre

de radikalt ændrer deres politik for den krise, der omslutter deres banksystemer.

Siden præsident Franklin Roosevelts død har USA befundet sig i en lang nedgangsperiode for økonomisk produktivitet; og siden mordene på JFK og RFK, for et accelererende tab af videnskabeligt og teknologisk fremskridt, og for de fleste af sine borgeres livsbetingelser.

Spørgsmålet drejer sig ikke om, hvad Obama siger; det drejer sig om, hvad man skal gøre med ham. Vil USA være intelligent nok til at gå sammen med Rusland og Kina om samarbejde om rumprogrammer, i internationale kreditbanker, i store infrastrukturprojekter, i overvindelsen af terrorisme, der er fostret af briterne og saudierne? Hvis ikke, vil USA blive ødelagt som magt.

Præsident Putin udøver ikke stor magt, men effektiv magt, og han udøver den med intelligens. Rusland, Kina og Indien styrer i stigende grad planetens fremtidige historie.

Og USA har – Obama! Hvis han blev dumpet nu, så har USA en historisk afprøvet politik for økonomisk genrejsning, der kunne genoprette dets fremtid: FDR's politik. Luk Wall Streets kasino-banksystem, der er ved at få fallit, ned, og skab dernæst statslig kredit til genindførelse af produktivitet og produktiv beskæftigelse. Det er det eneste alternativ, og det vil ikke ske med Obama i embedet.

Foto: Præsidenterne Xi Jinping og Vladimir Putin mødes under G20-mødet i Tyrkiet i 2015.

POLITISK ORIENTERING 18. februar 2016: Rusland tager strategisk lederskab/ Bail-in ikke holdbart/ Gennembrud for Fusionskraft

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

**Det transatlantiske
finanssystem er færdigt
– Der findes kun en løsning
med Rusland og Kina.
Af Helga Zepp-LaRouche**

14. februar 2016 – Det kan siges præcis så slagfærdigt: Europas og USA's finanssystem er allerede dødt, men begravelsen har endnu ikke fundet sted. Der finder bankkrak sted i hobetal, og centralbankernes berømte værktøj viser sig virkningsløse, eller også gør de katastrofen endnu værre. Det er på allerhøjeste tid at gøre en ende på kasinoøkonomien og virkeliggøre et Grand Design for opbygningen af

verdensøkonomien, og først og fremmest i Sydvestasien og Afrika! Og samarbejdet med Kina om den Nye Silkevej er den bedste tilgang til dette!

Download (PDF, Unknown)

En løsning på Wall Streets panik – uden Obamas Verdenskrig

15. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Den transatlantiske finansielle panik, der nu er ved at udvikle sig, er værre end den i 2008; den har bragt os helt ud på randen af et sammenbrud i økonomi og civilisation.

Selv om Wall Street insisterer voldsomt på, at »det kun er de europæiske banker«, så er dette en løgn, der afsløres af deres eget bjerg af dårlige værdipapirer, der løber op i billioner af dollar, og med deres derivater, der nu begynder at nedsmelte. Vi afventer det første krak af en storbank, måske så tidligt som i denne måned, eller i denne uge. Men den virkelige panik bliver det, der følger efter. En milliard dollar stor derivatmængde binder alle disse storbanker sammen, siden man afskaffede Glass-Steagall. De har allerede reduceret de transatlantiske og japanske økonomier til under nulvækst; deres kollaps vil tilintetgøre disse økonomier.

Vi kan redde USA fra bankerot og kollaps. Kongressen kan vedtage nødforholdsregler. Med en Glass/Steagall-reform kan Kongressen lukke Wall Street ned, og dernæst begynde at skabe statskreditter til investeringer i reel produktivitet i den

amerikanske økonomi – for første gang i et halvt århundrede. Dette vil kræve en mission med en videnskabelig drivkraft, med et fuldt ud genoplivet amerikansk NASA-program, i samarbejde med især Kinas, Indiens og Ruslands rumprogrammer.

At redde USA fra bankerot vil kræve mere end Wall Streets betingelsesløse overgivelse; det vil også kræve, at Kongressen fjerner Barack Obama fra magten, eller også kunne Wall Streets panik ende med Obamas verdenskrig.

Vi står på randen af en invasion af Syrien fra tyrkisk-saudisk hold, der handler efter planer, som er lagt med Obamas forsvarsminister Ashton Carter, og som direkte sætter en krig med Rusland på spil.

Dette træk, som nu kunne komme over os, giver ingen mening. Det er vanvittigt for et i stigende grad bankerot og miskrediteret Saudi Arabien, samt et allerede destabiliseret Tyrkiet, at iscenesætte en illegal invasion og sætte planeten på randen af verdenskrig. Den russiske præsident Putins intervention siden september 2015 skabte ikke alene alternativet til ISIS/al-Qaedas overtagelse af hele Syrien; dette alternativ har også succesfuldt bevæget krigen tæt på en våbenhvile.

Disse truende angribere er irrelevante. Krigsfaktoren er Obama, og de britiske bankierer og kongelige, der kontrollerer ham. Hvis Obama åbenlyst går ind for tyrkiske og saudiske skakbrikker, der truer med en krig, der kan ødelægge civilisationen, så kunne denne handling give bagslag i form af at forårsage hans fjernelse fra præsidentembedet ved at anvende det 25. forfatningstillæg.

Den større krigsfaktor er det nu hastigt fremadskridende kollaps af Europas og USA's banksystemer og økonomier. Virkeligheden er Wall Streets panik. Vi skal holde os til jobbet med at lukke det ned omgående. Hvis vi gør det, har vi – sammen med Rusland og dets allierede Kina – midlerne til at

forhindre Obamas verdenskrig.

Billede: Han venter og håber på virkelig forandring. FDR-mindesmærke, Washington, D.C. Krediteret Norman Maddeaux.

(Skulpturen henviser til præsident Franklin Roosevelts ugentlige søndags-radioudsendelser, kaldet 'Fireside Chats', hvor han talte direkte til det amerikanske folk om den politik, han havde til hensigt at gennemføre.

Forslag til fordybelse: et udvalg af FDR's vigtigste 'Fireside Chats' kan læses her: <http://www.presidency.ucsb.edu/fireside.php> -red.)